

U studánky bledá dívka stálá

♩=176

U stu - dán - ky ble - dá dív - ka stá -

la, o - či mě - la sl - zou

zro - se - né, so - ky - ně jí

lás - ky ne - do - přá - la, vyr - va -

la jí srd - ce ne - vin - né.

2. Ach, miláčku, kde tvá věrná láska,
po které srdce mé tak touží,
[:ja uvadnu jak ta sedmikráska,
když ji jarní deštík nesvlaží.:]
3. Do háječka chodili jsme spolu,
do očí mých díval jsi se rád,
[:ale nyní v nevýslovnem bolu
necháš oči moje vyplakat.:]
4. Rozloučím se v kruté chvíli s tím,
koho měla jsem nejradši,
[:obléknou mě v rubáš sněhobílý,
matička mně oči zatlačí.:]
5. Na hrobě mém vykvetou dvě růže,
jedná bílá, druhá červená,
[:na znamení tvé falešné lásky,
že jsem byla dívka zklamaná.:]